

omfattet af fredningen. Det vil sige, at hverken fredningerne i 1948 eller 1965 omfatter den kystlinie, som ministeren henviser til. Ministeren har ofte brugt fredningerne som hovedbegrundelse for en negativ holdning til en redning af Mårup Kirke. Imidlertid må det vel gøre indtryk på ministeren, at fredningens omfang er anderledes end det grundlag ministeren åbenbart er gået ud fra i sit svar til Folketinget, ligesom der er forslag om en kystsikring, hvor der i øvrigt ikke sker indgreb af landskabelig karakter, men alene en dræning for at begrænse udsivende grundvands erodering af klinten. Disse to forhold burde bane vej for, at ministeren kan se positivt på en redning af kirken af historiske og kulturelle grunde.

Svar (30/6 98)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Jeg har forelagt spørgsmålet for Skov- og Naturstyrelsen, der har oplyst følgende, hvortil jeg skal henholde mig:

»Skov- og Naturstyrelsen har til brug for ministerens besvarelse den 17. februar 1997 af spørgsmål nr. 267, stillet af Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg, oplyst, at Mårup Kirke og kirkegård er omfattet af Overfredningsnævnets kendelse af 25. februar 1948 om fredning af Rubjerg Knude og omliggende arealer. Denne oplysning er korrekt, hvilket fremgår af vedlagte fredningskort af 9/7-62, der viser afgrænsningen af fredningsområdet (vedlagt). (Ikke optrykt her).

Der henvises i begrundelsen for spørgsmålet til det fredningskort (HJ 135), som er udarbejdet i forbindelse med den supplerende fredning, der blev gennemført ved Overfredningsnævnets kendelse af 24. februar 1965. Det beror imidlertid på en fejltolkning af dette kortbilag, når det konkluderes, at områderne nord, syd og vest for kirken ikke er omfattet af Rubjerg Knude fredningen. Kortbilaget angiver med en bred skråråvering den østlige afgrænsning af det område, der er omfattet af Rubjerg Knude fredningen. Det vil sige, at området vest for denne afgrænsning er omfattet af fredningen.

På tilsvarende måde er den østlige afgrænsning af det område, der ved 1965-fredningen er fredet med offentlig adgang, markeret med en krydsskråvering, d.v.s. at området vest herfor er omfattet af fredningen. Den smalle skråråvering er en dækkende signatur for det område,

der ifølge 1965-fredningen er et dyrket areal uden offentlig adgang.

Der er således ingen uoverensstemmelse mellem de to fredningskort, idet det fremgår af begge, at det omhandlede område nord, syd og vest for kirken er omfattet af fredningen af Rubjerg Knude og omliggende arealer.

Det grundlag, som Skov- og Naturstyrelsen har udtalt sig på i forbindelse med besvarelsen af spørgsmål nr. 267 er således uændret, og styrelsen skal derfor henholde sig hertil.

Der henvises i begrundelsen for spørgsmålet til et forslag om en kystsikring, der baserer sig på bortdræning af grundvand og som ikke indebærer indgreb af landskabelig karakter. Det drejer sig om en ansøgning fra SIC Skagen Innovationscenter om at gennemføre forsøg med stabilisering af kysten, bl.a. under henvisning til resultaterne fra igangværende forsøg ved Gl. Skagen. Det er Skov- og Naturstyrelsens opfattelse, at uanset om kystsikringen består af synlige anlæg langs med kysten eller nedgravede dræn, vil det være i strid med fredningen, der har til formål at sikre det ejendommelige landskab, som er et resultat af nedbrydningen.

Ansøgningen blev behandlet af Fredningsnævnet for Nordjyllands amt på et møde den 18. juni 1998. Sagen besluttedes udsat på Kystinspektoratets vurdering af projektet i relation til Kystbeskyttelsesloven.«

Spm. nr. S 641

Til trafikministeren (18/6 98) af:

Hans Engell (KF):

»Hvorfor har DSB ikke valgt ombygning/modernisering af de historisk og arkitektonisk bevaringsværdige kystbanestationer frem for nedlæggelse og opførelse af skurbygninger?«

Begrundelse

Stationerne langs Kystbanen har en meget stor bevaringsmæssig værdi og er små arkitektoniske perler, som giver hele denne banestrækning et særligt præg. Der vil givetvis med mellemrum være behov for modernisering og ombygning af bygningerne i takt med, at servicekrav